

Lag (1980:307) om skyldighet för utländska kārānde att ställa sārkerhet fōr rättegångskostnader

1 § Om en utlāndsk medborgare som inte har hemvist hār i landet eller en utlāndsk juridisk person vill vārka talan vid svensk domstol mot en svensk medborgare, mot nārgon som har hemvist i Sverige eller mot en svensk juridisk person, skall pā svarandens yrkande kārānden ställa sārkerhet fōr de rättegångskostnader som han genom lagakraftgārande avgōrande i målet kan bli skyldig att betala.

Vad som i denna lag sārgs om māl galler āven ārenden. Med kārānde jāmställs en mālsgārnde som fōr talan i brottmāl och den som är sōkande i ett ārende. Med svarande jāmställs den som är tilltalad i brottmāl och den som är sōkandens motpart i ett ārende.

Vid tillämpningen av denna lag likställs den som är medborgare eller har hemvist i ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsomrādet och juridiska personer som har bildats enligt ett sādant lands lagstiftning med svenska medborgare och svenska juridiska personer.

Den som är statslōs eller politisk flykting skall i frāga om skyldigheten att ställa sārkerhet enligt denna lag vara likstālld med en medborgare i den stat dār han har hemvist.
Lag (1997:1188).

[...]

3 § Sārkerheten skall bestā av pant eller borgen. Borgen skall ställas sāsom fōr egen skuld och, om den ingās av tvā eller flera personer gemensamt, vara solidarisk. År sārkerheten inte godkänd av svaranden, skall den prōvas av domstolen. Med svarandens medgivarnde kan āven annan sārkerhet ställas.

Sārkerheten skall tas i fōrvar av domstolen eller av den som domstolen utser.

4 § Yrkandet om sārkerhet skall framställas senast nār svaranden fōrsta gārngen skall fōra talan i målet. Var svaranden pā grund av laga fōrfall hindrad att framställa yrkandet dā, skall han framställa det sār snart det kan ske sedan fōrfallet upphōrde.

Nār yrkandet om sārkerhet har framstāllts, skall domstolen fōrelāgga kārānden att inom en viss tid ställa sārkerhet. Stālls inte sārkerhet som godkārns av svaranden eller av domstolen, skall talan avvisas.

5 § I den māt det har avtalats i internationella överenskommelser, som är bindande fōr Sverige, är utlāndska medborgare och utlāndska juridiska personer befriade frām skyldigheten att ställa sārkerhet och har samma befogenhet att krāva sārkerhet som svenska medborgare och svenska juridiska personer.

Med avtal som avses i fōrsta stycket jāmställs ett ātagande som regeringen har gjort i fōrhållande till en annan stat eller del av stat vid ömsesidigt internationellt samarbete fōr indrivning av underhållsbidrag.
Lag (1988:260).

[...]

Källa: Lag (1980:307) om skyldighet fōr utlāndska kārānde att ställa sārkerhet fōr rättegångskostnader